

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 432/2022-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Libora Duľu a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o., Žilinská 14, Bratislava, IČO 47 232 757, v mene ktorej koná advokát JUDr. Milan Ficek, proti postupu Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 45/2008 a proti postupu Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 305/2017 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 45/2008 po právoplatnosti nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 146/2018 z 23. mája 2018 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 305/2017 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
3. Krajskému súdu v Žiline **prikazuje** konať bez zbytočných prietahov v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 108/2022.
4. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie v sume **1 000 eur**, ktoré **je** mu Okresný súd Námestovo **povinný** vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nález.
5. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie v sume **300 eur**, ktoré **je** mu Krajský súd v Žiline **povinný** vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nález.
6. Okresný súd Námestovo a Krajský súd v Žiline **sú povinné** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **493,10 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nález.
7. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a jeho argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 4. augusta 2022, v časti prijatou na ďalšie konanie uznesením ústavného súdu č. k. IV. ÚS 432/2022 z 20. septembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 45/2008 od právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. IV. ÚS 146/2018 z 23. mája 2018 (ďalej aj „prvý nález“) a postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 305/2017. Sťažovateľ navrhuje prikázať krajskému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznať mu finančné zadost'učinenie vo výške 7 000 eur a náhradu trov konania.

2. V napadnutom konaní sťažovateľ vystupuje ako žalobca, od žalovaného sa domáha zaplattenia sumy 9 792,21 eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Okresný súd rozsudkom z 19. januára 2017 žalobu zamietol. Po odvolaní sťažovateľa podanom 10. marca 2017 a doplnenom 15. marca 2017 krajský súd rozhodol potvrdzujúcim rozsudkom č. k. 5 Co 305/2017 z 13. marca 2018 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“), pričom neprihliadal na podanie sťažovateľa z 15. marca 2017. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, zároveň podal ústavnú sťažnosť na prietahy v konaní, o ktorej rozhodol ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 146/2018 z 23. mája 2018 tak, že vyslovil porušenie označených práv sťažovateľa prietahmi okresného súdu. Po podaní dovolania bol sťažovateľ v júni 2018 vyzvaný na zaplattenie súdneho poplatku vo výške 1 105 eur a po jeho zaplattení bol v septembri vyzvaný bez bližšieho odôvodnenia na zaplattenie súdneho poplatku vo výške 70 eur. Po jeho neuhradení mu bolo doručené uznesenie okresného súdu zo 14. novembra 2018 o zastavení dovolacieho konania pre nezaplattenie súdneho poplatku. Po podaní odvolania a zaplattení súdneho poplatku okresný súd uznesením zo 16. októbra 2019 zrušil predchádzajúce uznesenie s odôvodnením, že výzva na zaplattenie poplatku vo výške 70 eur bola vydaná bez opory v právnej úprave a nemalo byť vydané ani uznesenie o zastavení dovolacieho konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) potom uznesením č. k. 7 Cdo 16/2020 z 21. apríla 2022 (ďalej len „zrušujúce uznesenie“) zrušil rozsudok krajského súdu a vrátil ho na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľ namieta, že z dôvodu nezákonného postupu okresného súdu v konaní o dovolaní a nezákonného postupu krajského súdu, ktorý potvrdil rozsudok okresného súdu bez prihliadnutia na doplnenie odvolania, nebolo o odvolaní sťažovateľa rozhodnuté ani po viac ako piatich rokoch, počas ktorých je postavenie sťažovateľa stále neisté. Od podania žaloby uplynulo viac ako 13 rokov, čo je neuveriteľne dlhá doba. Prietahy (viac ako 5 rokov), ktoré počas tohto času vznikli nezákonným postupom súdov oboch stupňov, nemožno dávať na ťarchu strán. Ide o konanie, ktoré možno zaradiť k štandardnej agende súdov. Sťažovateľ nevyvíjal žiadnu aktivitu, ktorá by mohla byť kvalifikovaná ako obštrukcie alebo iné sťaženie postupu súdu. Včas reagoval na žiadosti súdu a zaplatil aj nezákonne vyrubенý súdny poplatok. V dôsledku nezákonného postupu okresného súdu

a krajského súdu (čo pri druhom z nich konštatoval aj najvyšší súd) došlo k priet'ahom a s'ťažovateľ sa musel obrátiť až na najvyšší súd so žiadosťou o ochranu. Súdne konanie sa tak zbytočne predĺžilo o viac ako jeden rok, s'ťažovateľovi týmto postupom zbytočne vznikli trovy konania, ktoré mu dosiaľ neboli uhradené.

II.

Vyjadrenia okresného súdu, krajského súdu a replika s'ťažovateľa

II.1. Vyjadrenie okresného súdu:

4. Vo vyjadrení z 30. septembra 2022 okresný súd uviedol, že aktuálne sa spis od 30. júna 2022 fyzicky nachádza na krajskom súde na opätovné rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku okresného súdu z 19. januára 2017. Podľa elektronického súdneho spisu podal s'ťažovateľ dovolanie 17. mája 2018. To bolo 20. júna 2018 zaslané na vyjadrenie žalovanému a s'ťažovateľ bol súčasne vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 1 105 eur, ktorý zaplatil 21. júna 2018. Následne bol spis predložený najvyššiemu súdu, ktorý však prípisom zo 17. septembra 2018 vrátil vec okresnému súdu ako predčasne predloženú s tým, že bude potrebné, aby okresný súd vyzval s'ťažovateľa na zaplatenie doplatku súdneho poplatku za dovolanie vo výške 70 eur, keďže poplatok mal byť správne vyrubený vo výške 1 175 eur. Okresný súd na základe pokynu najvyššieho súdu vyzval 26. septembra 2018 s'ťažovateľa prostredníctvom jeho právneho zástupcu na zaplatenie doplatku v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Výzvu právny zástupca s'ťažovateľa prevzal 2. októbra 2018, keďže však poplatok nebol v zákonnej 10-dňovej lehote zaplatený, súd vydal uznesenie o zastavení konania zo 14. novembra 2018, ktoré s'ťažovateľ prevzal 20. novembra 2018; zároveň v tento deň zaplatil doplatok vo výške 70 eur a proti uzneseniu o zastavení konania podal odvolanie. Spis bol predložený na rozhodnutie krajskému súdu, ktorý však prípisom z 25. júna 2019 vrátil vec okresnému súdu bez rozhodnutia o odvolaní ako nesprávne predloženú, konštatujúc, že o zastavení konania pre nezaplatenie poplatku rozhodol v rozpore so zákonom Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov sudca okresného súdu, a nie vyšší súdny úradník. Sudkyňa uznesením zo 16. októbra 2019 zrušila uznesenie zo 14. novembra 2018 po zistení, že poplatok bol pri elektronicky uskutočnenom podaní vyčíslený v správnej výške 1 105 eur. Uznesením z 15. novembra 2022 (správne 2019, pozn.) súd vrátil s'ťažovateľovi poplatok vo výške 70 eur. Spis bol 23. januára 2020 opätovne predložený najvyššiemu súdu. Vrátený bol 22. mája 2022 a po právoplatnosti zrušujúceho uznesenia 20. júna 2022 bol spis opätovne predložený krajskému súdu 30. júna 2022.

5. Ústavná s'ťažnosť s'ťažovateľa je podľa okresného súdu opodstatnená. Podotkol, že ale akceptoval námietky s'ťažovateľa a vrátil zaplatený súdny poplatok za dovolanie. Potom predložil spis najvyššiemu súdu, kde sa nachádzal 2 roky a 4 mesiace. Po vrátení spisu bol spis v lehote 1 mesiaca predložený krajskému súdu, kde sa nachádza. Dovolacie konanie sa v súvislosti s nesprávnym a nezákonným rozhodnutím okresného súdu predĺžilo o 16 mesiacov (prvé predloženie najvyššiemu súdu od 26. júla 2018 do 24. septembra 2018 a opätovne od 23. januára 2020). Okresný súd však postupoval v intenciách pokynu najvyššieho súdu, čo sa ukázalo ako nesprávne. K predĺženiu konania prispelo aj zbytočné predloženie spisu krajskému súdu od 15. marca 2019 do 25. júla 2019 v dôsledku nerozhodnutia o zastavení dovolacieho konania vyšším súdnym úradníkom.

II.2. Vyjadrenie krajského súdu:

6. V čase rozhodovania ústavného súdu sa spis nachádza na krajskom súde, kde je vedené odvolacie konanie pod sp. zn. 10 Co 108/2022. Podľa vyjadrenia konajúceho predsedu senátu bola vec predložená okresným súdom 1. júla 2022. Spis sa nachádza na krajskom súde necelé tri mesiace, čo predstavuje štandardnú dobu nevymykajúcu sa akceptovateľnej dĺžke trvania rozhodovacej činnosti. To pojmovo vylučuje možnosť konštatovania prietáhov v konaní. Nejde o vec, ktorá by si vyžadovala potrebu zrýchleného konania. Všetci členovia pôvodného senátu 5 Co majú prerušený výkon funkcie z dôvodu odchodu do dôchodku, preto nie je možné zabezpečiť ich vyjadrenie a k rozhodovaniu vo veci sp. zn. 5 Co 305/2017 sa krajský súd nevyjadruje.

II.3. Replika sťažovateľa:

7. Vo vyjadrení z 25. októbra 2022 sťažovateľ uviedol, že prietahy, resp. nečinnosť súdov je toho času čiastočne odstránená, avšak dosiaľ žiadny súd nevyslovil, že došlo k porušeniu základných práv sťažovateľa. Vyslovenie porušenia procesných práv najvyšším súdom nepostačuje, keďže popri už uvedenom nebol uložený zákaz pokračovať v porušovaní práv. Krajský súd sa vecne nevyjadril a z vyjadrenia okresného súdu je zrejmé, že došlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý bol dôvodom prietáhov.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Sťažovateľ namieta porušenie práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými prietahmi v civilnom spore, ktorý je bez rozhodnutia vo veci samej.

III.1. K porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru:

9. V súvislosti s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť v ich obsahu (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 302/2020).

10. Súdne konanie je potrebné viesť rýchlo, účelne a bez prietáhov. Základnou povinnosťou súdu je zabezpečiť taký procesný postup v každom súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie (I. ÚS 96/2019). Nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07). Okresný súd a krajský súd v rozsahu svojej právomoci nesú zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu, aby smeroval k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v predmetnej veci počas konania nachádzal.

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorého obsah je v zásade rovnaký), ústavný súd zohľadňuje v rámci okolností konkrétneho prípadu tri základné kritériá, ktorými sú (1) právna a faktická zložitnosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu. V rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

12. Vo vzťahu k prvému kritériu ústavný súd zistil, že predmetom sporu je žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov, existuje k nej ustálená judikatúra, a teda sa nevymyká bežnej rozhodovacej činnosti. Vec nejaví známky skutkovej zložitosti. Z predloženej ústavnej sťažnosti nevyplýva osobitný význam tejto veci pre sťažovateľa, z hľadiska judikatúry ústavného súdu, resp. Európskeho súdu pre ľudské práva nejde o konanie, pri ktorom je zvýšená požiadavka na rýchlosť konania.

13. Pokiaľ ide o kritérium správania sťažovateľa, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ neprispel žiadnym výrazným spôsobom k doterajšej dĺžke napadnutého konania. Dodržiaval procesné lehoty, reagoval na výzvy súdu. Nezaplatil síce súdny poplatok na základe výzvy zo septembra 2018, táto výzva však bola výsledkom nesprávneho procesného postupu súdov.

14. V súvislosti s hodnotením samotného postupu všeobecného súdu ako tretieho kritéria ústavný súd poukazuje na obsah súdneho spisu, ktorý v zásade potvrdzuje priebeh konania opísaný sťažovateľom, okresným súdom a krajským súdom. Účastníci sa na popise napadnutého konania zhodli. Ústavný súd preto vychádzal z priebehu konania ako z nespornej skutočnosti bez potreby bližšieho reprodukovania úkonov. Na úvod konštatuje, že od podania žaloby (návrhu) do podania ústavnej sťažnosti uplynulo 16 rokov a 4 mesiace.

15. Predmetom prieskumu v tomto konaní je postup okresného súdu v období po právoplatnosti prvého nálezu z 31. júla 2018, v ktorom bol ako posledný úkon okresného súdu zohľadnený úkon doručenia neskôr zrušeného rozsudku krajského súdu stranám v apríli 2018.

16. Ústavný súd sa stotožnil s námietkami sťažovateľa, že postup okresného súdu v súvislosti s prípravou spisu na predloženie dovolania podaného v máji 2018 nebol efektívny. Inak nemožno označiť postup súdu, ktorý najprv v primeranej dobe predložil spis najvyššiemu súdu s dovolaním a so správne vyrubeným poplatkom (júl 2018), potom sa spravoval nesprávnym pokynom najvyššieho súdu (september 2018 až október 2019) a napokon sa sám vrátil k skôr zaujatému postupu (január 2020). Aj pri spravovaní sa nesprávnym pokynom (prípisom) najvyššieho súdu okresný súd konal nesústredene, keď zbytočne predkladal spisový materiál krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu o zastavení dovolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku (marec 2019 až júl 2019). Spolu to viedlo, ako okresný súd napokon aj sám priznal, k predĺženiu dovolacieho konania o 16 mesiacov. V ďalšom postupe okresného súdu ústavný súd nezistil nečinnosť alebo neefektívnu činnosť.

17. V postupe krajského súdu ústavný súd nevidel prvky nečinnosti. Spisový materiál mu bol predložený 10. októbra 2017, rozsudok vyhlásil 13. marca 2018 a ešte v marci vrátil spis okresnému súdu. Vzhľadom na dôvody zrušujúceho uznesenia najvyššieho súdu je možné označiť za zmätočný a nesústredený postup krajského súdu v období, keď prvýkrát konal o odvolaní sťažovateľa z marca 2017 (pod sp. zn. 5 Co 305/2017). O odvolaní sťažovateľa krajský súd opätovne rozhoduje od 1. júla do novembra 2022, teda zatiaľ 4 mesiace. Toto druhé obdobie nemožno označiť bez ďalšieho za neprimerane dlhé, ústavný súd však vzal do úvahy, že krajský súd svojím postupom predchádzajúcim jeho prvému rozhodnutiu zadal príčinu na podanie dovolania, ktoré bolo posúdené ako dôvodné, čím krajský súd predĺžil právnu neistotu sťažovateľa. Na druhej strane ústavný súd bez ďalšieho neakceptuje tvrdenie sťažovateľa, že celé obdobie 5 rokov, keď nebolo rozhodnuté o jeho odvolaní, je možné pričítať len okresnému súdu a krajskému súdu. Viac ako polovicu z tohto

obdobia (od 23. januára 2020 do 25. mája 2022) totiž konal o dovolaní sťažovateľa najvyšší súd, ktorý sťažovateľ neoznačil za porušovateľa označených práv.

18. Z hľadiska označeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov ústavný súd vyhodnotil postup okresného súdu ako celok za dosahujúci intenzitu porušenia základného práva. Podľa ústavného súdu sa aj krajský súd napriek z časového hľadiska plynulému postupu dopustil porušenia označených práv sťažovateľa vzhľadom na zistenú nesústreďenosť pri rozhodovaní o jeho odvolaní, ako aj s ohľadom na celkovú dovtedajšiu dĺžku konania (a teda právnej neistoty sťažovateľa). Celková dĺžka napadnutého konania je z ústavného hľadiska neakceptovateľná. Svojím neefektívnym postupom okresný súd a krajský súd prispeli podľa zistenia ústavného súdu k dĺžke napadnutého konania v takom rozsahu, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto ústavný súd vyslovil, že tieto práva sťažovateľa porušené boli (body 1 a 2 výroku tohto nálezu).

IV.

Príkaz vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

19. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

20. Ústavný súd v nadväznosti na svoje zistenia prikázal krajskému súdu konať vo veci bez zbytočných prietahov (bod 3 výroku tohto nálezu). Vo výroku uviedol ústavný súd aktuálnu spisovú značku, pod ktorou sa vedie konanie o pôvodnom odvolaní sťažovateľa z marca 2017.

21. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

22. Sťažovateľ sa v ústavnej sťažnosti domáha proti súdom priznania finančného zadosťučinenia v sume 3 000 eur a v sume 4 000 eur, čo odôvodňuje výškou žalovanej sumy a nemožnosťou jej doterajšieho vymoženia, možnými krokmi žalovaného mariacimi vymoženie, prežitým stresom súvisiacim s nespravodlivými a nezákonnými rozhodnutiami, ako i dĺžkou konania a postupom súdov.

23. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení výšky primeraného zadosťučinenia zohľadnil ústavný súd svoju judikatúru a zásadu spravodlivosti, ako aj skutočnosť, že sťažovateľ mohol dôvodne pociťovať právnu neistotu spôsobenú neúčinným postupom okresného súdu a krajského súdu. Do úvahy zobral tiež celkovú dĺžku konania, postoj a správanie sťažovateľa v súdnom konaní. Zohľadnené bolo aj zavinenie súdu vo vzťahu k možnostiam urýchliť svoje konanie. Ústavný súd dospel vzhľadom na uvedené k záveru, že primerané finančné zadosťučinenie v tejto veci predstavuje sumu 1 000 eur vo vzťahu k okresnému súdu (bod 4 výroku tohto nálezu) a sumu 300 eur vo vzťahu ku krajskému súdu (bod 5 výroku tohto nálezu). Vo zvyšnej časti návrhu na priznanie finančného zadosťučinenia ústavný súd nevyhovel (bod 7 výroku tohto nálezu).

V. Trovy konania

24. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej vyčíslenej sume 493,10 eur (bod 6 výroku nálezu).

25. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [ďalej len „vyhláška“ (§ 11 ods. 3 vyhlášky)]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je v sume 193,83 eur a hodnota režijného paušálu je v sume 11,63 eur (podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti ústavnému súdu). Nepriznanie odmeny za tretí úkon (vyjadrenie z 25. októbra 2022 k vyjadreniu súdov k ústavnej sťažnosti) ústavný súd odôvodňuje tým, že právny zástupca sťažovateľa v tomto podaní iba zopakoval skutočnosti už skôr uvedené v ústavnej sťažnosti, ktoré preto nemali vplyv na rozhodnutie ústavného súdu vo veci samej. Právny zástupca sťažovateľa je subjektom registrovaným pre daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) ako jej platiteľ, preto bola výsledná suma zvýšená o príslušnú sadzbu DPH.

26. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia sú okresný súd a krajský súd povinné spoločne a nerozdielne uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu